

03-06-12

John C Holmes var, och är ännu, en av världens mest berömda skådespelare. Detta trots att hans namn sällan nämns i tidningar eller TV-stationer som är aktsamma om sina egna namn. Holmes var världsstjärnan som människor skäms för att erkänna att de känner till. Som skådespelare medverkade han i fler filmer än Gary Cooper, Humphrey Bogart, Tor Modéen och alla fem bröderna Marx tillsammans. Men John C Holmes var framförallt älskaren som får Casanova och Don Juan att likna snöpta hermafroditer. Sällan har man så entydigt kunnat peka på orsaken till en människas berömmelse som när det gäller John C Holmes. Orsaken hängde mellan hans ben.

Ur Prat nr 1, januari -90.

Formatet på John C Holmes världsberömda penis är sägenomspunnet, men dess vetenskapligt korrekta längd sägs ha varit tolv och trekvarts tum, eller omkring 31 centimeter. Omkretsen var jämförbar med en ölburks.

Detta organ blev John C Holmes levebröd och död. Under en drygt 20 år lång karriär medverkade Holmes i 2.274 hårdporrfilmer. Sin termosliknande manslem installerade han i uppskattningsvis 14.000 kvinnor - och ett okänt antal män - innan han tynade bort i aids 13 mars 1988. Knappt två år efter sin död är John C Holmes nu på väg att bli en Hollywoodlegend som inte längre nödvändigtvis måste låsas in i byrålådan. Två ickepornografiska spelfilmer om hans liv är för närvarande i planeringsstadiet. Christopher Walken skall spela huvudrollen i en film om Holmes liv i porrindustrin, och skådespelaren Eric Roberts (från bland annat "Star 80" och "Runaway Train") har köpt filmrättigheterna till en artikel i tidningen Rolling Stone från i juni i år. Artikeln handlar huvudsakligen om det bestialiska massmord som Holmes var inblandad i 1981. Inom kort utges dessutom en Holmesbiografi i bokform i USA.

John C Holmes var en produkt av 70-talet. I den sexuella

frigörelsens kölvatten nådde han en ryktbarhet som knappast hade varit möjlig vare sig förr eller senare. Hans namn kom att mer än någonting annat förknippas med den industri som på 70-talet tog steget upp ur källarna, ut på gatorna och in i de "vanliga" människornas medvetanden.

1980-talet var däremot inte John Holmes decennium. Årtiondet började med att porrstjärnan drog ned sig till den grad att hans arbetsredskap blev obrukbart. Istället tvingades han söka sin försörjning som småtjuv och narkotikaleverantör. Affärerna ledde honom in i en mordhistoria som hör till Los Angeles kriminalhistoria - ett massmord som ofta jämförs med Charles Manson-morden på 70-talet.

John Holmes vägrade vittna i den rättegång som följde mordet. De män som Los Angeles-polisen med hundra procents säkerhet hade pekat ut som mördarna gick därför fria. Förgäves höll juryn John Holmes i förvar under fyra månader innan man tvingades släppa honom.

Strax efter frisläppandet från fängelset återgick Holmes till porrfilmen. På kort tid gick han på nytt ned sig i kokainmissbruk. Hans hälsa sviktade. Lungorna var sönderfräta av så kallad freebaserökning av kokain. Holmes opererades också flera gånger för svårartade hemorrojder och för tarmcancer innan han testade positivt med HIV 1985.

Efter testutslaget fortsatte John Holmes att filma sporadiskt i ytterligare två år. Handlingssättet är i USA liktydigt med överlagt mordförsök. Kanske var det också tänkt som en slags hämnd på den industri som John Holmes ansåg hade lurat honom. Mer troligt är att han helt enkelt behövde pengar till kokain.

Sina sista filmer spelade John Holmes in efter det att han hade blivit diagnostiserad med sjukdomen aids. I sin allra sista film, en knallhård lågbudgethistoria med namnet "The rise and Fall of the Roman Emperess" (på svenska "Ciccolina"), utforskade den dödsmärkte Holmes de inre regionerna av den italienska parlamentsledamoten Ilona Staller, alias Ciccolina.

Filmen finns att hyra i varje välsorterad videobutik. Tyvärr underlät vårt svenska sexorakel Malena Ivarsson att fråga om de två filmstjärnornas första och enda rendez-vous när hon hade Ciccolina som gäst i sitt TV-program för ett par år sedan.

När John Holmes slutligen mötte den grymma aidsdöden ansåg även han själv att det var ett logiskt slut. Han dog utfattig och utan vänner efter att ha gjort många producenter och filmbolagsdirektörer rika. Rättigheterna till sina filmer hade Holmes rutinmässigt sålt för en lön på som mest 3.000 dollar per inspelningsdag. I sin glans dagar hade han dessutom tjänat nästan lika mycket som manlig prostituerad åt förmögna män och kvinnor på USA:s öst- och västkust och i Europa. De miljoner dollar som John Holmes genom åren förtjänade på sin yrkesutövning brann till sista centen upp i form av kokainkristall i hans freebase-pipa. Vissa perioder rökte Holmes en kristall var 15:de minut. För balansens skull brukade han komplettera med upp till 40-50 valium om dagen.

John Holmes historia är också den pornografiska filmens historia. Han inledde sin karriär på 60-talet, då sexskådespelarna var anonyma och då filmerna fortfarande var uteslutande korta åttamillimetersklipp som visades i porrbutikernas tittboxar. Genombrottet för den moderna porrfilmen blev "Deep Throat" (Långt ner i halsen) från 1972, med Linda Lovelace och Harry Reems i huvudrollerna. Filmen väckte sensation och förtrytelse när den, som den första hårdpornografiska långfilmen någonsin, visades på biograferna över hela USA - och sedermera även i Europa och övriga världen. "Långt ner i halsen" följdes snart av andra miljondollarsuccéer som "The Devil in Miss Jones" (Djävulen i Miss Jones) och, "Behind the Green Door".

Filmbolaget med det för svenskar hedrande namnet Swedish Erotica var först med att inse att stjärnor var säljande i den pornografiska, likaväl som i den ickepornografiska, filmen. Porrindustrin började efterhand mer att anta formen av ett Hollywood i miniatyr, och John Holmes blev snabbt den största stjärnan av alla.

Tillsammans med regissören Bob Chinn spelade Holmes på 70-talet in en lång serie filmer om privatdetektiven Johnny Wadd ("Wadd" är amerikansk slang för penis). Filmerna är hastigt tillyxade lågbudgetparodier på den hårdkokta amerikanska TV-deckaren Sam Spade. John Holmes "Johnny Wadd" är en mager, överspelad figur med trenchcoat och fjunmustasch. Han är löjeväckande ända tills han drar

ner gylfen. Loj och med tillsynes svalt intresse drar han bovar och klienter över en kam med sin oftast halvslaka magnum 31:a. Serien om Johnny Wadd. blev oerhört framgångsrik. Under en tioårsperiod gick sedan John Holmes verktyg varmt. När han arbetade som mest intensivt medverkade han i mer än tio filmer i månaden. Han tog temperaturen på två generationer av kvinnliga porrfilmsstjärnor, från Seka och Marilyn Chambers till Traci Lords och Ginger Lynn. Med sitt överdimensionerade organ dominerade han filmerna. Holmes var den ende manlige storstjärnan i en bransch där kvinnorna annars är publikmagneterna.

Porrskådespelaren, regissören och producenten Bill Margold, som arbetat i Hollywoods porrindustri lika länge som John Holmes, säger till Prat:

- Johns kuk var spaden som grävde fram oss ur underjorden och gjorde oss till något åtminstone halvt om halvt acceptabelt. Ingen i porrbranschen kan undgå att känna tacksamhet för detta. Han var den största porrstjärnan som någonsin kommer att finnas.

Om sina erfarenheter av att arbeta tillsammans med John Holmes berättar Bill Margold:

Ingen manlig skådespelare kunde undgå att påverkas av "The Kings" närvaro. Jag glömmer aldrig den första gången vi spelade in en Swedish Erotica-rulle tillsammans. Plötsligt tittade jag upp och såg hans jättegrej hängande framför ögonen på mig. Det var som öppningsscenen i "Star Wars". Jag kände mig så mindervärdig att min egen kuk omedelbart kollapsade. Den var obrukbar resten av den dagen."

John C Holmes kallas i porrbranschen för porrens Errol Flynn. I likhet med matinéhjälten från 50-talet var hans levnadshistoria fylld av myter och fantasier - oftast skapade av honom själv. John Holmes var känd som en oöverträffad lögnare. Sällan berättade han samma historia två gånger. Inte ens för de lätträknade personer som stod honom nära.

Själv brukade Holmes, med vissa variationer, servera följande skröna om sin bakgrund:

Han påstod sig vara född i New York och uppväxt hos en rik faster som varit gift 15 gånger. Fastern skickade honom till

privatlektioner i fäktning, dans, språk och "vett och etikett". Holmes bodde omväxlande i fasterns olika hus i London, Paris, Florida och Michigan. Sin svendom förlorade han vid åtta års ålder till ett schweiziskt hembiträde.

Holmes sade sig ha avlagt examen - ämnena varierade i olika herrtidningsintervjuer - vid det ansedda universitetet UCLA i Los Angeles. Det var under collegetiden som han debuterade som fotomodell i porrtidningar. En kvinnlig skolkamrat hade rekommenderat honom.

I början av sin karriär inom porrindustrin hade Holmes, enligt egen utsago, ett tiotal agenter arbetande för sig. Han hade 27 fanclubs över hela världen. Folk skrev till honom och ville köpa lockar av hans könshår. Män ville ha hans autograf på sina hustrurs bröst. Kvinnor ville att han skulle ta deras döttrars oskulder.

Holmes påstod sig ha knullat i flygplan, 40 meter under vattnet med dykarutrustning, i grottor, i badrum, i hissar, under bordet i restauranger fyllda med middagsgäster, på hustak och i skyddsrum i Europa. Han hade penetrerat tre guvernörer, två av deras hustrur och en senator - "en pervers djävel". Holmes försäkrade att han var lycklig ägare till tio olika företag. Han var också en kvalificerad gourmetkock och hade givit ut 29 böcker - bland annat en instruktionsbok i den ädla konsten att kombinera sex och matlagning.

Att döma av berättelserna så var John Holmes en man som varken saknade humor eller fantasi.

Verkligheten var emellertid mindre dramatisk.

John C Holmes föddes år 1944 i Pickway, Ohio. Mellaninitialen C stod för Curtis - inte "Cash" eller "Cocaine", som Holmes själv föredrog att hävda. Han var den yngste sonen i en fembarnsfamilj. Fadern var en svårt alkoholiserad snickare. Modern var bokstavstroende baptist. Släkten Holmes hörde till den amerikanska samhällsklass som går under namnet "white trash".

Föräldrarna skildes när John var tre år gammal. Modern flyttade med barnen till Pataskala, Ohio, där hon snart gifte sig med en likaledes alkoholiserad, och manodepressiv, man. Styvfadern terroriserade John, som mest höll till i skogen där han fiskade och

snarade småvilt.

John Holmes var en tystlåten enstöring som barn. Det mest anmärkningsvärda med honom var att han fram till tretton års ålder inte hade missat en enda lektion i söndagsskolan.

Om sina high school-år berättade Holmes i en intervju i Hustler 1985: "Jag satte på alla brudar utom tre i min egen årskurs. I årskullen under knäppte jag också en hel del av dem, och i klassen över - där tror jag att jag hann med de flesta av dem."

USA:s självutnämnde porrguru, tidningen Screws ägare och chefredaktör Al Goldstein, har ägnat mycket tid åt att forska i sin idol John Holmes levnadsöde. Strax efter Holmes död sökte Goldstein upp ett 20-tal av Holmes jämnåriga skolkamrater från Pickway High School. Det visade sig att ingen av skolkamraterna först kunde erinra sig någon som stämde in på Goldsteins beskrivning. Till slut trodde sig ett par av dem ändå svagt minnas "en tystlåten och lite konstig kille som alltid brukade gå till fots till skolan".

"Med tanke på hans egna berättelser var det förvånande, särskilt att kvinnorna inte kom ihåg honom. Men kanske hade alla grabbar i Pickway High 12 3/4-tums byxormar", skrev Goldstein i en artikel om sina efterforskningar.

På sin 16-årsdag tog Holmes värvning i armén enligt uppgift mest för att slippa ifrån styvfadern. I tre år tjänstgjorde han som signalist i Nürnberg i Västtyskland. Sina föräldrar och syskon såg han aldrig mer.

Efter utmönstringen från armén begav sig Holmes till Los Angeles, där han hankade sig fram som diversearbetare. 19 år gammal träffade han Sharon Gebenini. Paret gifte sig 1965. Äktenskapet kom att vara i 16 år.

Hur John Holmes först kom i kontakt med den pornografiska världen är oklart. Helt säkert är att det inte var genom någon kvinnlig collegekamrat - Holmes tog aldrig examen ens från High school. Inte heller var det någon förmögen grannfru som övertalade honom, såsom en annan av hans versioner löd.

Porrrproducenten Bill Armerson, en av de få som räknade sig som en personlig vän till Holmes, berättar en annan historia:

- Med tiden insåg John vad som var hans verkliga tillgång här i

livet. Jag tror att han fick höra av en bekant till en bekant till en bekant att man gjorde något nere på Las Palmas (boulevarden som var sexindustrins centrum i Los Angeles i mitten av 60-talet). Och så en dag gick han helt enkelt ned och gjorde det.

De första åren handlade det mest om åtta millimeters filmsnuttar, liveshows och stillbilder för porrtidningar. Tillsammans med hustrun Sharon flyttade Holmes till Glendale, Los Angeles. Paret hade sin bostad i ett lägenhetskomplex där Sharon arbetade som fastighetsskötare. För att dryga ut sina ännu blygsamma inkomster hjälpte Holmes, som var en skicklig hantverkare, under flera år till som reparatör och allt i allo i lägenhetskomplexet.

I samband med att "Johnny Wadd"-serien inleddes slutade Holmes sitt arbete som fastighetsskötare. Han köpte sig en stor diamantring och en Et Camino pick up-lastbil. Ringen och bilen kom att bli två av hans tre kännetecken i många filmer.

John och Sharon Holmes levde i ett äktenskap där villkoren var att Sharon betalade hushållsavgifterna och skötte alla praktiska sysslor. Pengarna från filmerna behöll Holmes och spenderade på sig själv. Något sexuellt umgänge hade inte paret efter Holmes skådespelardebut.

Kokain är en drog som skulle kunna betecknas som den amerikanska porrfilmbranschens pulveriserade bensin. Det är ingen hemlighet att drogen tillhandahålls vid de flesta filminspelningarna - i den pornografiska liksom i den icke pornografiska filmindustrin.

Själv hävdade Holmes i en osedvanligt öppenhjärtig intervju i Hustler 1982 att han först 1979 provade att sniffa "efter att ha tackat nej två-tre gånger om dagen i tio års tid". Förmodligen var även detta påstående en lögn.

Ett är säkert: efter att Holmes en gång hade gjort bekantskap med drogen så var de två oskiljaktiga följeslagare. Snart övergick han från sniffning till den mer effektfulla freebaserökningen. Han sågs aldrig utan sin attachéportfölj innehållande kokain, glaspipa, ett plåtkärl för att kunna koka kokainet till kristall och bomullstussar för att tända pipan med.

John Holmes köpte sitt kokain från en medlem av Hollywoods "homomaffia", den så kallade "Lavendar Hill Mob", För att kunna

betala för narkotikan tjänstgjorde Holmes som hjälpreda och springpojke åt ligan. I den ovan nämnda Hustlerintervjun berättade han:

"Inte nog med att jag rökte upp ett par hyreshus jag ägde, mitt eget hus, min antikaffär och min järnaffär. Nu förvandlades jag till en nolla. Jag sprang omkring på gatorna och sålde knark till typer som var så äckliga att jag förut skulle ha korsat gatan för att undvika dem."

Huset, antikaffären, järnaffären och hyreshusen var, enligt "porrhistorikern" Jim Holliday, fantasiprodukter.

- I hela sitt liv ägde John ingenting annat än sin bil, sin diamantring och sin pipa, försäkrar Holliday.

Genom lavendelmaffian blev John Holmes bekant med storlangaren Eddie Nash, också känd som den libanesiske invandraren Adel Nasrallah. Bekantskapen skulle några år senare medföra att Holmes namn för första gången trycktes i de stora amerikanska dagstidningarnas rubriker.

Eddie Nash är förebilden för Mefistofolesfiguren i det amerikanska drogeposet "Torchlight" från slutet av 70-talet. John Holmes beskrev honom som "den ondaste människa jag någonsin träffat". Nashs hus i San Fernando Valley var under tio års tid en dygnet-runt-öppen drog-, sprit och sexmottagning för Hollywoods depraverade jetset. Hit kom regelbundet John Belushi och flera andra storstjärnor för att "koppla av".

Själv lämnade Nash aldrig sitt hem, där han för det mesta gick omkring iklädd endast ett par badbyxor av tangamodell. Han led av förföljelsetmani efter långvarigt kokainmissbruk och omgav sig ständigt med livvakter.

Eddie Nash var förtjust i porr. John Holmes blev för honom en maskot att visa up för vänner och bekanta. Nash bjöd Holmes på kokain för tiotusentals dollar. I utbyte fick han tillgång till världens mest berömda penis.

I början av 80-talet, när Holmes var som mest nedgången i sitt kokainmissbruk, började han även arbeta som springpojke åt en grupp heroinister, våldsmän och kåkfarare i West Hollywood. Ligans ledare var en fängelsekund vid namn Ronald Lanus.

Den 35-åriga Holmes hade vid den tiden lämnat hustrun Sharon. Han sov för det mesta i sin bil tillsammans med en 15-årig flicka, Jeana Sellers, som han hade lärt känna när hon bodde med sina föräldrar i lägenhetskomplexet i Glendale. Holmes höll ofta till vid Los Angeles internationella flygplats, där han stal bagage från ankommande resenärer. Han var oförmögen att sköta sitt eget arbete. Istället agerade han hallick åt sin unga flickvän.

John Holmes var en dålig narkotikakurir. Han misskötte sina affärer med Laniusgänget och satte sig i skuld hos dem. Ronald Lanius misshandlade honom upprepade gånger och hotade att döda både honom och hans familj i Ohio om inte skulden blev återbetald.

Enligt Los Angelespolisens utredning utvecklade sig händelserna därefter på följande sätt:

För att betala av sin skuld erbjöd sig John Holmes att hjälpa Laniusgänget med att råna Eddie Nash i dennes hem. Nash förvarade alltid kilovis med heroin och kokain samt hundratusentals dollar i kontanter i sin bostad. Holmes kunde på en egenhändigt ritad skiss visa exakt var kassaskåpen med pengarna och narkotikan var placerade.

Kvällen den 28 juni 1981 samlade Laniusgänget ihop 400 dollar.

Holmes åkte hem till Nash med det föregivna ärendet att köpa kokain. Han stannade hela natten och rökte tillsammans med Nash upp det just inhandlade kokainet och mer därtill. Strax efter gryningen lämnade han Nashs hem, men dessförinnan hade han ställt upp glasdörren till husets bakgård.

Tidigt på morgonen anlände fyra medlemmar av Laniusgänget till Nashs hus i San Fernando Valley. Med dragna pistoler och stulna polisbrickor tog de sig in genom den dörr som Holmes hade ställt upp. Eddie Nash belades med handbojor. Han bad på sina bara knän för sitt liv och sina barn. Nashs livvakt, den 150 kilo tunge karateexperten och våldsförbrytaren Greg Diles, torterades och hotades med en pistolpipa i munnen för att han skulle avslöja kombinationerna till två kassaskåp. Diles vägrade att säga ett ord, men Nash själv uthärdade tortyren sämre. Han lämnade ut kombinationerna. Bytet från rånet hos Eddie Nash blev fyra kilo kokain, ett kilo högklassigt vitt kinesiskt heroin, 5.000 quaalude-tabletter, 110.000 dollar i kontanter och smycken som senare såldes

för 150.000 dollar. Holmes blev gruvligen lurad av Laniusgänget. Hans andel av stöldgodset uppgick till 3.000 dollar samt ett par hekto kokain.

Eddie Nash kopplade genast samman John Holmes med det väpnade rånet. Två dagar senare fick livvakten Greg Diles tag på Holmes. Denne bar en ring som stulits vid rånet.

För andra gången ställdes John Holmes nu inför hotet att han själv och hela hans familj skulle likvideras. Den här gången köpte han sig fri genom att visa Eddie Nash, Greg Diles och troligen flera andra till Laniusgängets hus i West Hollywood. En person som misstänks ha följt med vid besöket i Hollywood var Scott Thorson, tidigare älskare och assistent till "pianisten" Liberace.

Massakern på Wonderland Avenue i West Hollywood kvällen den 1 juli 1981 var en av de blodigaste i staden Los Angeles kriminalhistoria. Tre män, däribland gängledaren Ron Lanius, och en kvinna klubbades till döds med stålrör. En femte person, en kvinna, överlevde med mycket svåra skador. Huset på Wonderland Avenue såg ut som ett slakthus när en hantverkare, som hört den överlevande kvinnans svaga rop på hjälp, upptäckte det inträffade morgonen därpå. Väggar, golv och även taket var nedsölad med blod.

John Holmes, flickvännen Jeana och hustrun Sharon greps några dagar senare av polisen.

Under tre dygn hölls de i förvar på ett lyxhotell i centrala Los Angeles där de förhördes om mordet på Wonderland Avenue.

Holmes hade tidigare mot betalning försett Los Angeles-polisen med viss information om narkotikahandel och prostitution. Nu försökte han förhandla med sina förhørsledare. Han krävde vittnesskydd - nya identiteter, bostäder på annan ort samt pengar - för sig själv, Sharon och Jeana. I utbyte erbjöd han polisen namn på langare, gangsters, bordellägare och hallickar.

Men polisen var endast intresserad av Wonderlandmorden, och om dessa hade Holmes inget att säga. Polisen var tvungna att släppa honom och de två kvinnorna fria.

Samma dag som han släpptes färgade Holmes sitt hår svart, anlade skägg och lackerade om sin bil. Tillsammans med Jeana flyttade han till Miami i Florida. När Holmes arresterades ett halvår senare hade

han fått anställning som målare vid ett byggföretag i Miami Beach. Jeana arbetade som rumsstäderska i det ruffliga hotellet där paret bodde. Som extraknäck tog hon emot kunder som Holmes fiskade upp nere vid stranden.

Polisens kriminaltekniker hade funnit John Holmes handavtryck i blod på en vägg i huset på Wonderland Avenue. Han åtalades nu för mord. Hans försvarsadvokat drev tesen att Holmes var ett oskyldigt offer i händerna på de ondskefulla människor som utfört dådet. Han hade under pistolhot tvingats se på när Nash och Diles slog ihjäl de fyra medlemmarna av Laniusgänget, hävdade advokaten. Själv vägrade Holmes att vittna. Han frikändes från mordmisstanke i brist på bevis, men kvarhölls i fängelset, fortfarande misstänkt om delaktighet i inbrottet hos Eddie Nash.

I väntan på den nya rättegången krävde en domare att John Holmes inför en så kallad grand jury skulle vittna om Wonderlandmorden. Eftersom den rättegången för hans del var avslutad hade Holmes nu ingen laglig möjlighet att neka.

Ändå valde han att vägra vittna mot Eddie Nash. Han hade underskattat Nash en gång och tänkte inte göra om misstaget. Holmes tvivlade inte på att ett vittnesmål mot Nash skulle innebära hans egen och hans familjs död.

Holmes kvarhölls av domstolen i fängelset under fyra månader för vittnesvägran. I november 1982 arresterades Eddie Nash och Greg Diles för narkotikabrott. Samma dag ändrade sig John Holmes och gick med på att vittna.

De uppgifter han lämnade är fortfarande hemliga. Uppenbarligen var de dock inte tillräckliga för att åklagaren skulle kunna väcka åtal mot Nash och Diles.

När Holmes släpptes efter sammanlagt elva månader i fängelse var flickvännen Jeana för alltid försvunnen ur hans liv. Hustrun Sharon hade tagit ut skilsmässa och vägrade att träffa honom.

Holmes vän Bill Amerson drev vid den tiden ett företag med namnet "John Holmes Productions". Storsint erbjöd han Holmes att bli hans partner i firman. Meningen var att Holmes skulle arbeta med marknadsföring, produktion och manusförfattande vid sidan av skådespeleriet.

- Men det blev mest att han hängde i kontoret och spelade kort eller såg på video. Jag var bussig som lät honom stanna ändå. Visst var vi vänner, men John Holmes var ändå först och främst en produkt som jag som affärsman använde. Det finns ingen anledning att hymla med den saken, säger Bill Amerson.

Efter John Holmes comeback som skådespelare var hans roll i branschen en annan än tidigare.

Hans historia var nu känd över hela USA. Producenterna utnyttjade honom också just som en

celebritet, Istället för att spela huvudroller i filmerna blev

Holmes en extra attraktion som medverkade i enstaka scener. Ofta tog han sig ensam an två, tre eller flera kvinnliga skådespelerskor. Han spelade rollen som sig själv och uppträdde under

eget namn: John C Holmes. I filmen "Fleshpound" från 1983 spelade Holmes mot en 19-årig kvinna vid namn Laurie Rose. I porrbranschen var hon känd som "Misty Dawn", porrfilmens okrönte analsexdrottning. Holmes hade själv en svaghet för den sortens aktiviteter. Kärlek uppstod vid första intrånget.

Efter filminspelningen flyttade Laurie Rose tillsammans med John Holmes in hemma hos Bill Amerson. Paret höll sig mest inomhus och ägnade sig åt att röka kokain. Själv fortsatte Holmes att arbeta, med han förmådde Laurie att sluta filma. Rädslan för aids hade börjat sprida sig i branschen. Holmes tyckte att det kunde räcka med att en av dem tog riskerna.

1985 var Bill Amersons tålamod med John Holmes definitivt förbrukat. Han kastade ut paret ur sitt hem, bröt partneravtalet med Holmes och sade upp en livförsäkring han hade tecknat i Holmes namn.

- Det höll helt enkelt inte längre. John betalade aldrig någon hyra, och jag upptäckte att han hade förskingrat 200.000 dollar ur firman. Dessutom stal han ifrån mig och mina vänner så fort man vände ryggen till. Ingen människa stod ut med honom, berättar Bill Amerson.

Ungefär samtidigt med brytningen med Amerson mottog John Holmes beskedet att ett HIV-test han lämnat hade befunnits vara positivt. Hans första reaktion var våldsam, men nästan omedelbart förlikade han sig vid tanken på att dö i aids.

Laurie Rose berättade i en exklusiv intervju för Rolling Stones reporter Mike Sager: "När han kom hem från doktorn skämtade han om

det. Vi spelade våra favoritsånger på stereon, promenerade, pratade och skrattade. John sade att han kände sig utvald att få aids på grund av att han var den han var, på grund av det liv han levt. Han kände sig som ett exempel."

Efter HIV-beskedet fortsatte Holmes att arbeta som om ingenting hade hänt. När han reste till Italien 1987 för att spela in två filmer, förutom "The Rise and Fall of the Roman Emperess" också ett verk med det kongeniala namnet "The Devil in Mr Holmes", var hans hälsa nedbruten. Han hade opererats både för hemorrojder och för tarmcancer. Hans lungor var förstörda av freebaserökningen. Dessutom led han av de första symptomen på sjukdomen aids.

Ändå var Holmes självsäker före sin avresa till Italien: "Ciccolina fucked Italy, now I'm gonna fuck her", lät han meddela i tidningen Screw.

John Holmes sista levnadsår blev plågsamt. Utfattig och övergiven av alla som någonsin betytt något för honom flyttade han tillsammans med Laurie Rose runt mellan olika sjaviga adresser i Los Angelesområdet. Flera gånger blev paret vräkta då de inte kunde betala hyran. Holmes hade svåra smärtor. Såren från operationen ville inte läka.

I slutet av januari 1988 vigdes Laurie och John Holmes i Las Vegas. Holmes var döende. I februari togs han in vid Veteransjukhuset i Sepulveda, Los Angeles. På sin dödsbädd mottog han endast ett besök. En vecka före sin död uppsöktes han av två utredare från Los Angeles-polisen. De hade hört att Holmes låg för döden och hoppades på ett vittnesmål i elfte timmen om mordet på Wonderland Avenue. Sju år efter mordet hade åklagaren tagit upp fallet på nytt. Scott Thorson, Liberaces förre älskare, hade lämnat uppgifter som gav polisen nytt hopp. Men Los Angeles-detektiverna lyckades inte pressa Holmes på någon "syndernas beaktelse". Poliserna var efteråt osäkra på om han ens hade varit medveten om deras besök. Holmes vägde 40 kilo. Hans naglar var en halv decimeter långa. Ögonlocken hängde tungt över ögonen, och en cigarett brann ned mellan hans fingrar utan att han ens orkade ta ett bloss.

"Vi stannade bara fem minuter, det var meningslöst. Men fallet är långt ifrån något mysterium för oss. Holmes berättade hela historien direkt när vi grep honom. Han vågade bara inte stå för det senare",

berättade polisutredaren David Lange för Rolling Stones Mike Sager. John Curtis Holmes avled den 13 mars 1988, 43 år gammal. Han hade undanbett sig begravning, men han hade en sista önskan som Laurie Rose såg till att han fick uppfyllt. Laurie inspekterade Holmes kropp i kistan och bevittnade när den sköts in i kremeringsugnen. Holmes ville vara säker på att hela hans kropp förstördes. Han ville inte att någon kroppsdel skulle bevaras i en burk formalin någonstans...

John Holmes sörjdes av få. Porrindustrins inofficielle talesman Bill Margold, i branschen kallad "Papa Bear", upprättade ändå en fond som han högtidligt kallade "The Kings Memorial Thrust Foundation".

- Men jag fick inte in en dollar i donationer, konstaterar Margold. I sitt eftermäle beskrivs John Holmes som en tystlåten, inåtvänd man som egentligen trivdes bäst när han fick hålla till i skogen eller driva omkring på gatorna och samla skrot. Han älskade barn och var en stor djurvän. Under hela sitt vuxna liv var han engagerad i kampen för valarnas överlevnad.

- John var också en fantastisk trädgårdsmästare. Han kände en kille i San Fernando Valley som lät honom odla grönsaker på sin tomt. John var mer stolt över sina grönsaker än över sina filmer, försäkrar Bill Amerson.

Trots att han var den pornografiska filmens särklassigt största stjärna så förblev Holmes något av en särling och en enstöring i branschen. Skådespelarkollegan Randy West berättar:

- Han hade en liten fanclub med folk som såg upp till honom och hade samma intressen som han. Men mest höll han sig för sig själv och verkade alltid lite frånvarande på något sätt. Så fort en inspelning var slut försvann hann direkt. Han följde aldrig med oss andra när vi gick ut och åt och drack öl.

Det kanske mest kännetecknande med John Holmes person var att han var genuint opålitlig. När det gällde att skaffa pengar till kokain fanns ingenting som var heligt för honom. Han försatte aldrig ett tillfälle att stjäla, ljuga och manipulera. Så långt det var möjligt lät han andra betala sina notor i livet.

Samtidigt beskrivs John Holmes av de allra flesta som en vänlig och omtänksam person, begåvad med en naturlig charm. De enda som invände

mot den bilden var de två personer som stod honom närmast - den första hustrun Sharon och den förra flickvännen Jeana. Enligt Jeana var Holmes en lynnig och oberäknelig man med en stark depressiv läggning. Han hade också sadistiska böjelser som förstärktes av kokainmissbruket.

- Mot slutet kunde han bara tända sexuellt när han först band fast mig och urinerade på mig. Han slog mig hela tiden. Jag minns en gång när jag fick stryk för att jag inte ville ligga med två svarta killar som John hade plockat upp på stranden. Till slut gav jag mig. Sedan fick jag stryk igen för att jag hade legat med dem", berättar Jeana för Mike Sager.

Bland kvinnliga motspelerskor var Holmes emellertid mycket omtyckt.

- Jag har aldrig hört en enda tjej säga annat än gott om honom. Alla ville arbeta med "The King". Som älskare var han försiktig och tålmodig. Han var expert på att förbereda tjejerna så att de kunde ta emot honom. Han var en mycket skicklig yrkesman. Det finns få män som klarar av att gång på gång tända upp, sätta på och fyra av framför kameran. "The King" behärskade konsten bättre än någon annan.

"Porrhistorikern" Jim Holliday har en enkel primitiv förklaring till varför den opålitlige, ganska sjaskige personligheten John Holmes under hela sin karriär bemöttes med respekt och beundran.

- Det berodde helt enkelt på storleken på hans penis. Ingen, vare sig man eller kvinna, kan undgå att känna respekt för en man med en sådan lem. Alla män kände mindervärdeskomplex inför honom. Det spelade ingen roll hur mycket pengar de hade eller vilken karriär de hade gjort. Kuken gav honom också ett enormt självförtroende som han egentligen inte hade någon som helst tacksning för. I själva verket var John Holmes inget annat än ett förvuxet problembarn, precis som många andra i den här branschen.

I en minnesartikel i Playboy strax efter Holmes död 1988 skrev tidningen Screws chefredaktör Al Goldstein: "John sade ofta att han upplevde att andra människor blev förhäxade och kände sig otillräckliga i hans närvaro. Jag vet att han hade rätt. Jag är själv en alltför dåligt utrustad judisk man som i tio års tid hade en hemlig önskan att få byta plats med John Holmes. Men vad John inte insåg var att han också själv levde i skuggan av sin kuk. Hans

person var bara ett bihang som ingen egentligen brydde sig om.”
Man kunde tro att John Holmes död skulle utlösa panik i
porrbranschen. Risken att han hade hunnit föra HIV-smittan vidare
måste ju bedömas som minst sagt överhängande. Men inom porrindustrin
förnekar man att någon annan skådespelare blivit smittad. Bill
Margold bestrider också att rädslan för AIDS skulle vara särskilt
påtaglig.

- Vi har lyckats bra med att få ut informationen att aids mycket
sällan överförs mellan kvinna och man. Se på Johns fru (Laurie Rose,
min anm.). Inte ens hon har ju blivit smittad. Dessutom vidtar vi
alla försiktighetsåtgärder. Vi är ett litet gäng som spelar med i
filmerna, bara omkring hundra personer sammanlagt. Alla nykomlingar
HIV-testas. analsex har vi nästan slutat med, och alla tjejerna
använder glidmediet Nonohyxol 9. Det får våra stackars kukar att se
ut som kokta humrar, men det dödar aidsviruset.

Veteranhingsten Randy West framför en annan synpunkt som verkar
vanlig i branschen:

- John var narkoman och det var det som tog kål på honom. Han
använde sprutor och han knullade bögar. Att sätta på brudar tror jag
är mindre farligt än att köra bil till jobbet varje dag. Några
risker måste man ju ta i livet.

Hur John Holmes ådrog sig smittan är naturligtvis omöjligt att
avgöra. Ordet "riskbeteende" kunde ha varit uppfunnet för hans
räkning. Holmes hade bevisligen analsex med minst två män som avled
i aids före honom själv. I ett av fallen finns samlaget dokumenterat
på film - veterligen den enda homosexuella porrfilmen som John
Holmes medverkade i. Porrfilmen är annars befolkad av
gränsöverskridande skådespelare. Peter North, Marc Wallace, Randy
Paul, Craig Roberts och Greg Rorne är några av de manliga aktörer
som börjat sin karriär i den homosexuella filmen för att sedan gå
över till den mer penningstinna heterosexuella sidan.

Även om en del hävdar motsatsen så är de flesta övertygade om att
Holmes åtminstone i perioder injicerade så kallade "speedballs", en
blandning av kokain och heroin. Även den smittvägen förefaller
alltså ha legat öppen.

Dagen efter John Holmes dödsdag den 13 mars 1988 slog uthyrningen av

hans videofilmer rekord i USA. Vi kan vara säkra på att hans namn kommer att leva kvar länge än. Minnesmärkena över honom är legio. I herrtidningar världen över kan man läsa postorderannonser för gummiattrapper och andra attiraljer som bär namnet på den man som med eller mot sin vilja var fast vid änden av världens mest berömda penis: John C Holmes.

Claes Britton